

μαρίας θητεών εἰσάγειδα, ὅτι δὲ ξέσιον παρόντων πολίτας σύνταξιον. οὐδὲ τὰ μεγάλα ἀπεσφάλη τὸ ιδίας δέξια πιστεῖσαντα ἑαυτὰ τοῖς μηροῖς.

CHR. Ηχάραξ πὲ ἄματελον.] Proverbiū est vetus ex iis natum qui ab eis deferuntur in quibus spem totam posuerant. Scholastēs Gr̄ecus ab arundine: ortum vult, quæ in vinea pedamenti vel potius Iuḡe vicem pr̄st̄at. Sed si forte (ut s̄pē accidit pr̄cipue in salice & vitilibus) radices agit, vineę supercrescens eam suffocat. Proverbiū meminit in Adagiis Erasmus. Ego ne quid dissimul-

A lem Prouerbiū originem cum Scholastē veram puto, sed χάραξ arundinem dici vix est ut admittam. Itaque de ridica pedamenti generē malo intelligi quæ è queru vel iunipero. Existimō autem hanc Comparatiōnēm expetere in Cleonem qui cū nimis paruis fideret & auris popularibus, tamen excidit sua spe, qua Demosthenem & Niciam duces qui ad Sphaeriatam erant, ibat deiectum de Pr̄tura, ut ipse eorum vicem cum imperio ed mitteretur, multatus tandem, postquam non successere quæ vanè & adrogāter promiserat.

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

Θε. ΙΩ χελῶναι μακάσια τῷ δέρματος.
Καὶ τεισμακάσια τῷ πὶ τοὺς πλευράς
ἐμάγεις
Ως εὐ κατηρέψαθε καὶ νεβυσικῶς
Κεάμιφ τὸν ὄντον ἀστέρας πλευράς σέγειν.
Εγὼ ἡ διπλωλαχετίζομεν Θεοντεία.
Χο. Τί δὲ δέσιν ὁ πάν. πάντα γὰρ οὐ γέρον
Καλένιν δίκαιον, οὐ πις αὐτὸν γάρ λαθεῖν.
Θε. Οὐ γὰρ οὐ γέρον ἀπεργέτεν αὐτὸν λινόν.
Καὶ τῇξιν πολὺ παρεινιωτατος;
Καὶ τοι παρεῖν Ιπουλό. Αντιφαν. Λύκων.
Λυσίστρα. Θέφεστος οἱ τοῦ Φρυνίχον.
Τέπον ἀστάντον λινόν υβριστάτος μακρός.
Εὐθὺς γὰρ οὐς ἀνέπλιπτο πολλάν καὶ γαῖαν
Ενίλλατ', ἐσπίτα, πεπόρδει, κατεγέλα.
Ομαρκάχεινον ὄντον δέωχημένον.
Καὶ τυπεῖ δη με γενικῶς πᾶν πᾶν καλάν.
Εἴτ' αὐτὸς εἰδίνει τὸν Λυσίστρατος.
Εοικας ὁ φρεσβύτα νεοπλετωχεύγη
Κληπτει τοῖς ἀγανθοῖς διποδεδρακόπι.
Ο δὲ αἰδηρεγών, αὐτίκας ἀντὸν πάρνοπ
Τὰ θρίαγμα τῷ Κίβων Θεοβιβλικόπι,
Σθενέλω τὰ τοισιαία δικαιοφρεμόριο.
Οιδίποτε εἰσερχόμενον γέ Θουφεάσου μή-
νου.
Οῦτος ἡ διεμύλλαγνεν, οὐδὲ δέξιός.
Ο γέρον ἡ τῷ Θέφεστον ἔρετον εἰπέ μοι
Επιτρωκομάς καὶ κομψός εἶτι περιστοιεῖς
Κωμωδολειχῶν τούτον εὖ περιποτέ αἰτι;
Τοιαῦτα τελεύτερον ἀντίστοιχον μέρει,
Σκόπτων ἀγροίκως καὶ περιστόπλογος λέγων
Αμαδέστατ' εἰδίνειον τοῖς περιστοιεῖς.
Επειτὴν εἰδίνειον, οἴηχειν ἔρχετο,
Τύπτων ἀπαντάς, λινόν πις ἀντεξαντύχει.
Οιδίποτε εἰσερχόμενον γέ περιστοιεῖς.
Αλλ' ἐπιποδῶν ἀπειμι, περιστόπλογος λέγεται.

Σχόλιον. Ιω χελῶναι] οικέτης έξερχει τυπτιθεὶς ἵστοφιοντανος.

BIS E T U S. Τὰς δὲ χελῶνας μακαρίζει τοῦ δέρματος δέρματος τὸ κέντρον τῆς σφικτῶν. τουτέστιν οὐδὲ φυσικῆς, μακαρίας νομίζει, ὅτι γάλτον οἰονεὶ περίμε-

FAMVLVS, C HORVS.

C FA. Ιο beatas ob cūtem testudines,
Et ter beatas praeut est tergus meum,
Quām prouide & solerter & farīt & bene
Costa atque dorsi vestra duro tegmine
Armantur! heu punctus bacillus occidi.
CH. Puer, quid hoc est, namque quantumvis se-
nem

Puerum vocare obnoxium plagiis licet.

FA. Sed ille casnar, est ne damnosum ma-
lum,

Et omnium horum temulentus maxime?
Ilic erant Ippylus, Antiphon, Lycon,
Lysistratus, Theophrastus atque Phrynicus.
At nemo contumeliosior fuit,
Nam se ille postquam ingurgitauit plusculum
Saltauit & pepedit, & iocos dedit
Satur ut asellus ordei mactus mola,
Batuit γε me superbiter puerum vocans.
Hunc comparauit intuens Lysistratus.

E Faci videris, ο senex, similis nouæ,
Aut ut viator qui pedem ad paleas struit.
Contrà ille clamans hunc locustæ comparat,
Folia retriti pallij quæ perdidit
Sthenelo γε uasa & schema qui venum dedit.
Hic quisque plausit, sed Theophrastus tamen
Distorsu ora, ut ceteris præstantior,

Quam sic roganit hunc Theophrastum senex,

F Quid sic superbis ο comate, & elegans
Comædilinctor qui beatos demeres?
Hus impetebat singulos dicterij
Hos rusticatim prouocans sermonibus
Omnino inceptis, atque discrepantibus:
Vino γε tandem madidus, & domum petens
Pulsat ferit γε quisquis est sibi obuiam.
Eccum sed illum instantē titubantem gradu:
Prinsfaceßam quām mihi plagas duit.

σκητασὸν ἔχουσι πρὸς Τοὺς αὐτέχειν τῷ πληγῆσι. Τοὺς δὲ πατηρέψαθε, τῷ δὲ τοῖς κατερέψω, Τὸ σκητάζω, καὶ σταύλω.

CHR. Τούπι τῷ πλευραῖς ἐμάς.] Famulus à Philocleone verberibus affectus egreditur & que-
ritur